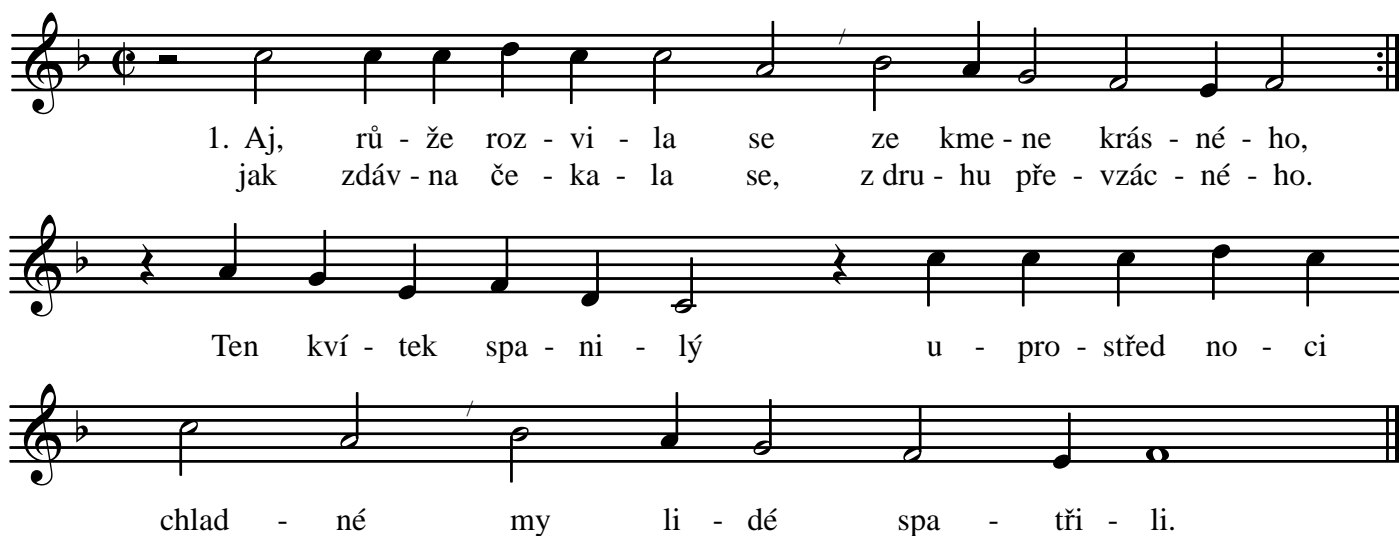

PÍSEŇ 0190

Aj, růže rozvila se

Köln 1599

1. Aj, rů - že roz - vi - la se ze kme - ne krás - né - ho,
jak zdáv - na če - ka - la se, z dru - hu pře - vzác - né - ho.

Ten kví - tek spa - ni - lý u - pro - střed no - ci

chlad - né my li - dé spa - tři - li.

2. Růžičku tu, již míním a o níž prorok děl,
složila nám i jiným Maria v plének běl.
Jak Páně slíbil hlas, zrodila dítě to nám
v půlnoční téměř čas.
3. To kvítečko podivné má libé vůně dech
a jasem svým předivné nám září v temnostech.
Bůh, člověk též pravý, pomáhá z bídy zlé nám,
hřích i smrt odpraví.
4. Ó Ježíši, svou mocí rač být mi přítomen!
A z temné této noci až vyjítí dáš ven,
tam otevř ráj mi svůj, kde tebe budem chválit
na věky, Pane můj!

Köln 1599, Berlin 1853 / G.A.Molnár 1915